

[Per Hækkerup.]

bevis af socialdemokratiets, af LOs, af FTFs og tjenestemandorganisationernes argumentation for, at i denne situation er det rigtigt at gøre det, så ville det i hvert fald gavne Danmark. Om det ville gavne de konservative, ved jeg ikke. Jeg tror, at det ville på længere sigt, hvis de gjorde det.

Og så vil jeg gerne sige til hr. Poul Møller: der skal nu alligevel en god fantasi til for at finde ud af, at det er valg, vi har truet med. Nu har venstre og de konservative, såmænd i de sidste par måneder suppleret med de radikale, der ellers altid siger, at en valgperiode skal løbe ud, krævet valg; og fordi vi nu i denne situation siger: hvis dette ikke bliver vedtaget, så bliver konsekvensen et valg, siger hr. Poul Møller pludselig: nu truer regeringen og socialdemokratiet med valg. Nej, vi truer ikke med valg, selv om jeg er glad for, at hr. Poul Møller i og for sig finder sin egen partipolitiske situation sådan, at han opfatter det som en trussel, når vi siger: det bliver valg, hvis ikke dette bliver vedtaget. Men det er ikke ment som en trussel, det er ment som en klar og tydelig påpegen af den konsekvens, der ligger i, at forkaster man regeringens forslag, tager regeringen i betragtning af disse forslags betydning naturligvis konsekvensen.

Så talte hr. Poul Møller om denne forfærdelige økonomiske situation, vi havde. Ærlig talt, her er det jo ikke engang nødvendigt at argumentere imod. Det lød jo så hult; det ved jo enhver borger i Danmark, at det lød så hult. Men der er én ting, jeg gerne vil sige i denne forbindelse, fordi vi i hvert fald på det allersidste har fået et lille udtryk for, hvad konsekvenserne kunne være blevet, hvis vi havde valgt at følge en konservativ politik.

Vi har hørt bebrejdelserne for, at Danmark fulgte Storbritanniens devaluering delvis; vi har fået at vide, at det skyldes, at Danmark stod så meget desto dårligere end Norge og Sverige. Men i går måtte Sverige forhøje diskontoen med 1 pct. på grund af devalueringen, og når vi nu hører hr. Poul Møller tale om rentestigningen — og vi erkender, at renten er høj, alt for høj i Danmark — så skal man da lige vide, at havde Danmark fulgt hr. Poul Møllers forslag, så havde vi også fået en rentestigning og formentlig endda en større rentestigning, end Sverige nu har

været nødt til at tage. Derfor tror jeg, det er en klog politik, regeringen har fulgt.

Dernæst vil jeg sige til hr. Poul Møller, der taler om, at nu smider vi 60 mill. kr. ud, tror jeg det var (Poul Møller: Jeg sagde ikke smider!). Nå, men så giver 60 mill. kr. ud. Sådan en lidt flot bemærkning om, at vi sådan med en flot håndbevægelse ødslede; lad mig så sige det, 60 mill. kr. til de lavtlønnede (Poul Møller: Det har jeg heller ikke sagt!). Ja men det var jo hr. Poul Møller, der fremhævede det sociale hensyn, og intet bevæger mennesker så meget her i landet, som når hr. Poul Møller fremhæver sociale hensyn. Vi husker, hvorledes det gik i sin tid, da det var — var det vandgrøden, det drejede sig om? Nu kommer vi og siger: ja vel, men dette synspunkt er også vort, og vi vil i forbindelse med udskrivningsloven prøve, om vi kan gennemføre en opretning af den sociale balance i de to forslag, vi har her, ved at lave et sådant særligt nedslag i skatten for de lavtlønnede lønmodtagere, som ellers ville komme til at ofre betydelig mere end tilsvarende indkomstagere blandt de selvstændige erhvervsdrivende, og så skal vi møde en hånlige eller næsten hånlige afvisning, sådan måtte jeg opfatte det, fra hr. Poul Møllers side. Men hvis det er misforstået, glæder jeg mig til at få hr. Poul Møllers varmhjertede tilslutning.

Hr. Poul Møller siger videre: skatterne har nået bristepunktet. Der kan ikke bæres mere. Ja, ja, det er dog ikke mere end 4 uger siden, at hr. Poul Møller fra denne talerstol erklærede sig parat til at opkræve 500-600 mill. kr. mere i skat, hvis vi havde undgået — som hr. Poul Møller sagde — devalueringen. Der må da være en kant for, hvor hurtigt man kan ændre sine standpunkter.

Endelig vil jeg sige til hr. Poul Møller, der igen kører den med den manglende forhandlingsvilje fra regeringens og regeringspartiets side og i den henseende henviser til skatteloftet og nødvendigheden af at have et skatteloft, at der lå et konkret forslag og tilbud om et skatteloft, da vi i marts måned førte skatteforhandlingerne, fra regeringens og fra socialdemokratiets side. Et ganske konkret tilbud. Det blev afvist af de konservative og af de radikale. Det har man lov til at gøre, for man kan sige,